

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2015 roku.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.A. Wiesław Pędziwiatr (sprawozdawca)

Sędziowie: S.A. Andrzej Krawiec

S.A. Cezariusz Baćkowski

po rozpoznaniu w sprawie **E. F.**

skargi oskarżycieli posiłkowej

na naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie pod sygnaturą IV Ka 953/14 na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 2004 r., nr 179, poz.1843) –

p o s t a n a w i a

odrzuć skargę E. F. dotyczącą przewlekłości postępowania sądowego

UZASADNIENIE

I.

W dniu **23 stycznia 2015** roku występująca, jako oskarżyciela posiłkowa w sprawie II K 851/14 Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście E. F. wniosła skargę na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie o sygnaturze IV Ka 953/14 Sądu Okręgowego we Wrocławiu IV Wydziału Karnego Odwoławczego tego Sądu.

Domaga się ona:

1. stwierdzenia przewlekłości postępowania sądowego niniejszej sprawie;
2. zobowiązania sądów do doprowadzenia sprawy do zakończenia prawomocnym wyrokiem w terminie 3 miesięcy od rozpoznania skargi;
3. przyznania skarżącej od Skarbu Państwa 20.000 złotych;
4. zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu zwrotu kosztów postępowania.

Skarżąca wskazała, że główny nurt sprawy dotyczy prawa budowlanego i powinności związanych z projektowaniem instalacji sanitarnych i gazowych i jest łatwo rozstrzygalny. Interpretacja przepisów jest według skarżącej jednoznaczna. Według skarżącej cała dokumentacja sądowa wydaje się uzasadniać tezę o celowym dążeniu do przedawnienia czynu. Podniosła nadto, że sama jest zainteresowana materialnie rozstrzygnięciem oraz pozwoli ono wszcząć i szybko zakończyć sprawę odszkodowawczą.

II.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

W dniu **28 czerwca 2006 roku** do Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieście wpłynął akt oskarżenia przeciwko L. P.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą II K 956/06.

W dniu **11 stycznia 2008 roku** zapadł wyrok, uznający oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów.

Wyrokiem z dnia **29 października 2008 r.** sygn. akt IV Ka 670/08 Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieście do ponownego rozpoznania.

Akta sprawy zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia- Śródmieście i sprawę zarejestrowano pod sygnaturą akt II K 26/09.

Wyrokiem z dnia **16 kwietnia 2010 r.** Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Wyrokiem z dnia **4 listopada 2010 r.** (sygn. akt IV Ka 844/10) Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

Akta sprawy zostały zwrócone w dniu 2 grudnia 2010 r. Sprawę zarejestrowano **pod sygnaturą II K 1195/10. W dniu 10 stycznia 2013 r.** Sąd wydał wyrok, w którym dokonał modyfikacji czynów zarzucanych oskarżonemu i uznał go za winnego ich popełnienia.

Skargi apelacyjne zostały przedstawione Sądowi Okręgowemu do rozpoznania w dniu 22 kwietnia 2013 r. Sprawa została zarejestrowana pod **sygnaturą IV Ka 513/13.**

Wyrokiem z dnia **15 stycznia 2014 r.** Sąd Okręgowy we Wrocławiu po raz kolejny uchylił wyrok Sądu I instancji i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieście do ponownego rozpoznania.

W dniu 12 lutego 2014 roku do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła skarga oskarżycielki posiłkowej E. F. na przewlekłość postępowania w sprawie II K 1195/10 10 (poprzednie sygnatury II K 956/06 i II K 26/09) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście i sprawy sygn. akt IV Ka 513/13 (poprzednie sygnatury IV Ka 670/08 i IV Ka 844/10) Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Postanowieniem z 19 marca 2014 roku Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie II S 12/14 orzekł:

I. stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie II K 1195/10 (poprzednie sygnatury II K 956/06 i II K 26/09) Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieście oraz w sprawach IV Ka 670/08 i IV Ka 513/13 Sądu Okręgowego we Wrocławiu;

II. przyznać skarżącej E. F. w związku z powyższym od Skarbu Państwa kwotę 3 000 (trzy tysiące) złotych;

III. w pozostałej części skargę oddalić;

IV. zwrócić uiszczoną przez skarżącą opłatę w wysokości 100 (stu) złotych.

Akta sprawy, po uchyleniu wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie IV Ka 513/14 zostały zwrócone do Sądu Rejonowego **25 marca 2014** roku i sprawę zarejestrowano pod sygnaturą II K 128/14, przedstawiając ją do referatu sędziemu sprawozdawcy 26 marca 2014 roku. Sędzia sprawozdawca 31 marca 2014 roku wydał zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy i określił jej terminy na 15, 16, 30 maja 2014 roku.

Dnia 15 maja 2014 roku rozprawa nie odbyła się z powodu nieprawidłowego zawiadomienia oskarżycieli posiłkowej o terminie.

W dniu **16 maja 2014** roku rozprawa rozpoczęła się i po wysłuchaniu oskarżonego, E. F. oraz D. P. oraz uznaniu za ujawnione dowodów, które nie wpłynęły na uchylenie poprzednich orzeczeń zakończyła się wydaniem wyroku.

Oskarżony został uniewinniony od popełnienia zarzuconych mu czynów.

W dniu 19 maja 2014 roku oskarżycielka posiłkowa złożyła wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, 20 maja 2014 roku podobny wniosek złożyła Prokuratura Rejonowa W.. Akta doręczono sędziemu referentowi celem sporządzenia uzasadnienia 19 maja 2014 roku.

Pismem z 4 czerwca 2014 roku sędzia referent wniósł o przedłużenie terminu do sporządzenia uzasadnienia do 30 czerwca 2014 roku motywując wniosek dużą zawiloscią sprawy i jej wielowatkowym charakterem. Wniosek został przez Prezesa uwzględniony.

Dnia 27 czerwca 2014 roku sędzia referent zwrócił akta.

Dnia 3 lipca 2014 roku odpis wyroku wraz z uzasadnieniem odebrała oskarżycielka posiłkowa, która w 18 lipca 2014 roku wniosła apelację od wyroku. Zarządzeniem z 21 lipca 2014 roku wezwano oskarżycielkę posiłkową o uzupełnienie braków formalnych apelacji przez jej podpisanie. Wobec nie uzupełnienia braków formalnych i nie podpisania apelacji, zarządzeniem z 22 sierpnia 2014 roku, odmówiono jej przyjęcia, które zostało doręczone oskarżycielce posiłkowej 27 sierpnia 2014 roku. Nie zostało ono zaskarżone.

Odpis wyroku i uzasadnienia doręczono Prokuraturze Rejonowej W. 30 czerwca 2014 roku.

Apelację w dniu 14 lipca 2014 r. złożył prokurator i została ona przyjęta 15 lipca 2014 roku.

W dniu 28 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy przedłożył akta sprawy Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu celem rozpoznania apelacji Prokuratury Rejonowej.

Zarządzeniem z 21 października 2014 roku termin rozprawy apelacyjnej został wyznaczony na 25 listopada 2014 r.

Wyrokiem z **25 listopada 2014 roku**. (sygn. akt IV Ka 953/14) Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

Akta sprawy zostały zwrócone (brak dokumentu wskazującego datę wykonania tej czynności), a sprawę zarządzeniem z 2 grudnia 2014 roku zarejestrowano **pod sygnaturą II K 851/14** i wyznaczono sędziego referenta do jej rozpoznania.

Zarządzeniem z 13 stycznia 2015 roku termin rozprawy wyznaczono na 25 lutego 2015 roku z jednoczesnym wezwaniem/ zawiadomieniem stron.

III.

Sąd Apelacyjny zważył:

I. Na początku należy stwierdzić, że przedmiotem badania może być tylko okres po dacie wydania orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, który analizował już zasadność zarzutu o przewlekłości w prowadzonym uprzednio postępowaniu w sprawie II S 12/14. Stwierdzono wówczas przewlekłość postępowania sądowego zarówno w toku pierwszoinstancyjnym jak i odwoławczym. Przyznano nadto skarżącej sumę pieniężną 3000 złotych, oddalając pozostałą część skargi. Tym samym nie jest możliwe dokonywanie badania tego zakresu działania Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście oraz Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który podlegał analizie Sądu Apelacyjnego przez pryzmat przesłanek ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym, bowiem ocena taka została już wyrażana.

II. Przechodząc zatem, po uczynieniu powyższej uwagi ogólnej, na grunt obecnej skargi oskarżycielki posiłkowej, należy stwierdzić, że nie spełnia ona wymogów pisma, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym.

Przepis ten wymaga od skarżącego określonego zachowania. **Art. 6.** 1. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego.

2. Skarga powinna ponadto zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Jeśli in concreto skarga oskarżycieli posiłkowej zawiera żądanie, o jakim mowa w pkt. 1 ust. 2 art. 6 ustawy o skardze, to nie sposób uznać, że przytoczono w niej okoliczności uzasadniające żądanie.

Aby możliwe było uznanie, że skarżąca przedstawiła okoliczności wskazujące na wadliwe, opieszale działania Sądu Okręgowego w sprawie IV Ka 953/14 winna wymienić konkretne czynności, które Sąd Okręgowy podjął z wyraźnym przekroczeniem rozsądnego terminu do ich wykonania lub zaniechał takich czynności, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Skarga takich wskazań nie zawiera. Jak to ujął Sąd Najwyższy, Sąd rozpoznający skargę na przewlekłość postępowania nie ma z urzędu obowiązku badania sprawności postępowania w sprawie od jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia tylko dlatego, że strona krytycznie ocenia jego przebieg. Obowiązkiem skarżącego jest wskazanie konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu, a powinnością sądu rozpoznającego skargę na przewlekłość postępowania jest odniesienie się do okoliczności wskazywanych w skardze jako uzasadniające żądanie strony. Konieczność dokonania oceny terminowości czynności podejmowanych zarówno na obecnym, jak i poprzednich etapach postępowania, występuje zatem tylko wówczas, gdy skarżący wskaże konkretne zarzuty odnoszące się do tych faz postępowania. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 roku, III SPP 188/13, LEX nr 1448755).

W sytuacji, w której skarga E. F. nie zawiera żadnych konkretnych zarzutów mogących podlegać krytycznej analizie przez przyzmat sprawności postępowania odwoławczego, ale i obecnie toczącego się postępowania przed Sądem Rejonowym jako Sądem I instancji, Sądowi Apelacyjnemu trudno jest stwierdzić, które z czynności tych sądów nie dopełniają funkcji sprawnego rozpoznania sprawy oskarżycielki posiłkowej (art. 2 § 1 pkt. 4 k.p.k.).

Treść uzasadnienia zarzutów skargi wskazuje głównie na brak zgody oskarżycielki na niewłaściwą jej zdaniem interpretację sytuacji faktycznej, a zwłaszcza prawnej oskarżonego. Podnosi ona kwestie oceny zachowań oskarżonego w kontekście naruszenia prawa budowlanego, które według skarżącej są łatwo rozstrzygalne, jednoznaczności przepisów regulujących przyznawanie i zakres uprawnień budowlanych i ich interpretacji. Nadto wskazuje, na jej własne zainteresowanie materialne rozstrzygnięciem tej sprawy. Uzasadnienie skargi zawiera 7 zdań, w których brak precyzyjnych i konkretnych wskazań naruszeń terminowości działania sądów obu instancji.

Braki tej skargi są w tej sytuacji oczywiste. Nie wskazano w niej żadnych konkretnych, mających potwierdzenie w materiałach sprawy, zachowań sądów obu instancji wadliwie podjętych decyzji, które spowodowały niezasadnie przedłużenie toku postępowań przed tymi sądami. Nie określono również żadnych czynności, które zostały podjęte – zdaniem skarżącej – bezzasadnie i spowodowało to nadmierne czasowo trwanie procesu.

Te wady i niedomogi skargi mają charakter nieusuwalny i prowadzą finalnie do konieczności jej odrzucenia, bez możliwości wzywania skarżącej do ich usunięcia lub uzupełnienia skargi (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze).

E. F., jeśli właściwie odczytano jej skargę, kwestionuje brak merytorycznego rozstrzygnięcia przez tak długi okres (od czasu, gdy skierowano akt oskarżenia do sądu) mimo nieskomplikowanej materii, której sprawa ta dotyczy. Należy zatem podkreślić, że w toku badania skargi na przewlekłość postępowania, Sąd analizujący tę kwestię w żadnym

wypadku nie jest uprawniony do oceny merytorycznej zapadłych w toku postępowania orzeczeń. Te uprawnienia leżą w wyłącznych kompetencjach Sądu odwoławczego, co zwalnia od powinności odpowiedzi na zarzuty zawarte w uzasadnieniu skargi E. F. o tym, że główny nurt sprawy jest łatwo rozstrzygalny, a przepisy dotyczące stawianych zarzutów są jednoznaczne, bo ich interpretacja przez wskazany organ znana jest Sądowi.

Wymienione w tym punkcie okoliczności spowodowały rozstrzygnięcie, jakie stało się udziałem Sądu Apelacyjnego.

III. Marginalnie jednak Sąd Apelacyjny czuje się zobowiązany do oceny, czy działania sądów, odwoławczego w sprawie IV Ka 953/14 i pierwszoinstancyjnego w sprawie II K 851/14, dotyczące interesów pokrzywdzonej E. F. noszą cechy przewlekłości, a zatem nadmiernie długiego i nieuzasadnionego okolicznościami rozpoznania sprawy z przyczyn zależnych od tych sądów i leżących po ich stronie.

Sąd Apelacyjny nie podzielił oceny dokonanej przez skarżącą o nieuzasadnionym przewlekaniu postępowania w jej sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Śródmieście pod sygnaturą II K 851/14 oraz rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu na skutek apelacji Prokuratora i oznaczonej sygnaturą IV Ka 953/14.

Rozpocząć należy od zbadania toku postępowania odwoławczego w sprawie IV Ka 953/14, bowiem to na skutek orzeczenia w tej sprawie, po raz kolejny badana jest ona przed Sądem I instancji. Oceniając postępowanie odwoławcze należy wskazać, że choć między wpływem 29 sierpnia 2014 roku sprawy do Sądu Okręgowego we Wrocławiu a jej wyznaczeniem w dniu 21 października 2014 roku na termin rozprawy w dniu 25 listopada 2014 roku upłynęły niespełna dwa miesiące to nie może okres ten oceniony być, jako nadmierny i nieuzasadniony, zważywszy na ilość spraw, jaka trafia do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Odległość czasowa między zarządzeniem o wyznaczeniu sprawy do rozpoznania a terminem rozprawy odwoławczej wynosi miesiąc, a zatem także i ten termin mając na uwadze materię sprawy, jej rozległość (X tomów akt) i specyfikę przepisów jej dotyczących także nie jest nieuzasadniona. Jeśli przy tym zważyć, że jako referent w sprawie został wyznaczony określony sędzia, zaś odbyła się ona w wyznaczonym terminie, mimo zmiany sędziego referenta, co wymagało odpowiednio czasochłonnego przygotowania się do jej rozstrzygnięcia przez tego właśnie sędziego, to przekonanie o braku zwłoki w jej rozstrzygnięciu jedynie się ugruntowuje.

Podobnie należy ocenić postępowanie przed Sądem I instancji.

Wszak sprawa zakończona przed Sądem odwoławczym 25 listopada 2014 roku została 2 grudnia 2014 roku przydzielona do referatu konkretnego sędziego i 13 stycznia 2015 roku wyznaczona przez tego sędziego na rozprawę. Jej termin wyznaczono na 25 lutego 2015 roku. Jeśli zważyć, że wymaga ona zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a nie jest on mały, to także i w tym, kontrolowanym zakresie, konieczne jest uznanie, że nie przekroczono uzasadnionych terminów do jej rozpoznania.

Mając to wszystko na względzie, orzeczono jak wyżej.